

عنوان مقاله:

ارزیابی تحمل به خشکی در ارقام یولاف در شرایط آب و هوایی اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه علوم آب و خاک، دوره 10، شماره 3 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد رضا جزائری

عبدالمجید رضائی

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی اثر تنش خشکی بر صفات زراعی و نیز ارزیابی پتانسیل تحمل به خشکی ۲۰ ژنوتیپ یولاف انجام شده است. ژنوتیپ ها تحت دو تیمار آبیاری بر مبنای 70 ± 3 و 130 ± 3 میلی متر تبخیر از تشت تبخیر کلاس A و در دو آزمایش جداگانه در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه صنعتی اصفهان در سال زراعی ۸۲-۱۳۸۱ ارزیابی شدند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که تفاوت بین ژنوتیپ ها در هر دو شرایط رطوبتی برای همه صفات به جز برای ارتفاع در مرحله خوشه دهی و عملکرد بیولوژیک در شرایط تنش رطوبتی معنی دار بود. تفاوت تیمارهای رطوبتی برای تمام صفات معنی دار شد. درصد کاهش صفات در اثر تنش رطوبتی نشان داد که بیشترین و کمترین کاهش به ترتیب به عملکرد دانه در واحد سطح و روز تا خوشه دهی مربوط بود. هم چنین اثر متقابل ژنوتیپ و تیمار رطوبتی برای صفات تعداد روز تا خوشه دهی، عملکردهای دانه و بیولوژیک و وزن هزار دانه معنی دار بود. برای ارزیابی مقاومت به خشکی این ارقام از تحمل، متوسط تولید، شاخص حساسیت به خشکی، میانگین هندسی تولید و شاخص تحمل به تنش استفاده شد. به نظر می رسد از بین شاخص های مورد مطالعه، شاخص تحمل به تنش، مناسب ترین معیار برای شناسایی و معرفی ژنوتیپ های متحمل تر می باشد. هم بستگی رتبه ارقام بر اساس این شاخص و عملکرد دانه در شرایط تنش و بدون تنش به ترتیب برابر ۹۳٪ و ۸۷٪ بود. بر اساس این شاخص ارقام بوبر و پیسلی به عنوان متحمل ترین ژنوتیپ ها معرفی شدند.

کلمات کلیدی:

Drought stress, Drought tolerance indices, Oat, تنش خشکی، شاخص های تحمل به خشکی، یولاف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1205181>

